

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

28 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Gordilă Nicolae,

Judecători – Covalenco Elena, Diaconu Iurie, Catan Liliana, Guzun Ion,

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Miron Constantin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2014, în cauza penală privindu-i pe

Pîrțac Anastasia Vasilii, născută la 29 august 1949, originară și domiciliată r-nul Nisporeni, s. Bălănești

și

Țurcanu Vitalie Ilie, născut la 21 aprilie 1974, originar și domiciliat r-nul Nisporeni, s. Găureni

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 19.06.2013 - 31.03.2014

2. instanța de apel: 23.04.2014 - 20.11.2014

3. instanța de recurs: 23.02.2015 - 28.04.2015

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Nisporeni din 31 martie 2014, au fost recunoscuți vinovați și condamnați: Pîrțac A.V. în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal și Țurcan V.I. în baza art. 42, 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 1 an închisoare fiecare, cu suspendarea executării pedepsei, în baza art. 90 Cod penal, pe un termen de probă de 1 an, fiecare, dacă în termenul stabilit nu vor săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită, vor îndreptăți încrederea acordată. În baza art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală, Pîrțac A.V. și Țurcan V.I. au fost eliberați de pedeapsă penală, din motivul expirării termenului de prescripție, prevăzut la art. 60 Cod penal.

Acțiunea civilă, înaintată de către Brașoveanu Grigore, privind încasarea prejudiciului moral, a fost admisă în principiu, acordându-i acestuia posibilitatea adresării în procedura civilă, iar în partea încasării de la Țurcanu V.I. a cheltuelilor de

judecată, în mărime de 3000 lei, a fost admis renunțul lui Brașoveanu G., cu încetarea procesului în această parte.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut:

„Inculpatul Pîrțac A.V. se învinuiește în aceea că, la data de 12.08.2008, în timpul zilei, aflîndu-se la domiciliul lui Ghilețchi Elena Ivan, prin înțelegere prealabilă cu secretarul Consiliului comunal Bălănești, r-1 Nisporeni, Țurcanu V.I., folosindu-se de imposibilitatea lui Ghilețchi E.I., a.n. 01.07.1922, care era oarbă, în scopul dobîndirii prin testament a averii ultimei, în favoarea fiicei sale Adam Maria Ion, a.n. 23.03.1968, a falsificat semnătura testatorului Ghilețchi E.I. în testamentul înregistrat cu nr. 11 din data de 12.08.2008, întocmit și autentificat de secretarul Consiliului comunal Bălănești, r-1 Nisporeni, Țurcanu V.I.

Inculpatul Țurcanu V.I. se învinuiește în aceea că, la data de 12.08.2008, în timpul zilei, deplasîndu-se la solicitarea lui Pîrțac A.V., la domiciliul lui Ghilețchi E.I., s. Bălănești r-1 Nisporeni, în calitate de secretar al Consiliului comunal Bălănești, r-1 Nisporeni, pentru a perfecta și autentifica testamentul ultimei, după ce a stabilit faptul că Ghilețchi E.I. a.n. 01.07.1922, este în imposibilitate de a face cunoștință și a semna careva acte, deoarece era oarbă, Țurcanu V.I. acționînd în comun acord cu Pîrțac A.V. a întocmit din numele lui Ghilețchi E.I. și a autentificat testamentul, prin care ultima testează toate bunurile sale cet. Adam M.I., act în care semnătura testatorului Ghilețchi E.I. a fost falsificată în prezența lui de către Pîrțac A.V., ulterior exercitîndu-și atribuțiile de serviciu de secretar al Consiliului comunal Bălănești r-1 Nisporeni, Țurcanu V.I. a înregistrat testamentul în registrul de evidență cu nr. 11 din data de 12.08.2008."

Astfel, de către instanța de fond acțiunile lui Pîrțac A.V. au fost calificate în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, *confeccionarea documentelor oficiale false, care acordă drepturi, infracțiune comisă de două persoane*, iar a lui Țurcanu V.I. au fost calificate în baza art. 42, 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, *contribuirea la confeccionarea documentelor oficiale false, care acordă drepturi, infracțiune comisă de două persoane*.

3. Sentința în cauză a fost contestată cu apel de către inculpatul Țurcanu V.I., care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare.

În motivarea apelului inculpatul a invocat dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor administrate la caz, ce dovedesc nevinovăția acestuia de cele imputate, respingerea neîtemeiată de către instanța de fond a cererii de audiere a martorului Granaci V., nulitatea rapoartelor de expertiză grafologice nr. 324 și 2184/2185, precum și neclaritatea apariției încheierii Colegiului Civil al Curții de Apel Chișinău din 19.10.2011 ca probă la dosar.

3.1. Sentința în cauză a fost contestată cu apel și de către inculpata Pîrțac A.V., care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, invocînd argumente identice cu cele indicate de către apelantul Țurcanu V.I.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2014 au fost admise apelurile declarate, casată sentința și pronunțată o nouă hotărîre,

potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Pîrțac A.V. și Țurcanu V.I. au fost achitați de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, și respectiv, art. 42, 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, din motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii. Acțiunea civilă înaintată de către Brașoveanu G. a fost respinsă.

În motivarea soluției sale instanța de apel a menționat că, pe tot parcursul procesului penal, inculpații au respins învinuirea, făcând declarații constante, că nu au săvârșit fapta imputată.

Prima instanță a înlăturat apărările inculpaților, în sensul că n-au săvârșit fapta imputată, ca nefiind corespunzătoare adevărului și, motivând vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii imputate, la baza sentinței a pus următoarele probe cercetate:

- declarațiile părții vătămate și martorilor Bocan Grigore, Jignea Petru, Panfil Vasile, Crăciun Natalia;

- raportul de expertiză nr. 324 D din data de 08 februarie 2010, prin care s-a stabilit că semnăturile din testamentul întocmit la data de 12 august 2008 și testamentul întocmit la 19 martie 2002 posibil aparțin diferitor persoane (f.d. 106-108, v.I) și raportul de expertiză nr. 2184/2185 din 26.08.2010, prin care se confirmă că semnătura de la rubrica "semnătura testatorului" din testamentul nr. 11 din 12 august 2008, autentificat de secretarul Consiliului comunal Bălănești, Vitalie Țurcanu și semnătura de la rubrica "Note asupra examinării cererilor" din registrul de evidență a actelor notariale a primăriei com. Bălănești, r-l Nisporeni, fila 17, număr de înregistrare 11, data 12.08.2008, au fost executate de Pîrțac Anastasia (f.d. 110-118, v.I);

- hotărîrea Judecătoriai Nisporeni din 20.12.2010, prin care se anulează testamentul nr. 11 din 12.08.2008, autentificat de secretarul Consiliului comunal Bălănești, Țurcanu Vitalie (f.d. 79, v.I) și încheierea Colegiului Civil al Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2011, prin care a fost menținută hotărîrea Judecătoriai Nisporeni din 20.12.2010 (f.d. 80-81, v.I).

Însă instanța de apel a apreciat, că versiunea inculpaților nu poate fi combătută prin probe pertinente, concludente, utile și veridice, care în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, ar putea fi apreciate, că inculpații au comis infracțiunea în circumstanțele stabilite de prima instanță.

Prin urmare, probele prezentate în spriginul învinuirii - relevate în cuprinsul sentinței, nu pot fi puse la baza condamnării inculpaților, de vreme ce nu s-a constatat existența infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2), lit. b) Cod penal și, respectiv, art. 42, 361 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Vis-a-vis de temeiurile și motivele expuse, instanța de apel a apreciat că prima instanță a stabilit o situație de fapt inexactă și, respectiv, a reținut o situație de drept incorectă, ca urmare n-a constatat infracțiunea. Soluția pronunțată nu este consecința unei activități eficiente de judecată, or, sentința trebuie să se bazeze pe fapte veridice bine dovedite, constatate și descrise corect, care să nu provoace dubii asupra acestora, ceea ce se impunea în speță de vreme ce inculpații nu au recunoscut fapta imputată și au contestat valoarea probelor prezentate în spriginul învinuirii.

Conform art. 8 alin.(3) Cod de procedură penală toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea inculpaților.

Astfel, instanța de apel a conchis că, procedând în asemenea mod, prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor stipulate în art. 101, 384 alin.(4), art.394 alin. (1) Cod de procedură penală, precum și nu a ținut seama de recomandările oferite prin Hotărârea Plenumului Curții Supreme de Justiție nr. 5 din 19.06.2006 "Privind sentința judecătorească", care, în pct. 6 stipulează: "Vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art.385 Cod de procedură penală".

5. Decizia instanței de apel se contestă cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Miron Constantin, prin care se solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, pe motiv că instanța de apel nu a înlăturat eroarea comisă de către instanța de fond, privind neconstatarea faptei, precum și referitor la repunerea în termen a apelului inculpatei Pîrțac A.V.

6. Avocatul Rotaru Dorel, în numele inculpatului Țurcan V.I., în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință privind opinia sa asupra recursului procurorului, solicitând respingerea acestuia, ca inadmisibil, deoarece recurentul nu a indicat în recurs nici un temei din cele prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

6.1. Inculpatul Țurcan V.I., în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, de asemenea a depus referință privind opinia sa asupra recursului procurorului, solicitând respingerea acestuia, ca nefondat și inadmisibil, menționând legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel.

6.2. Inculpata Pîrțac A.V., în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, la fel a depus referință privind opinia sa asupra recursului procurorului, solicitând respingerea acestuia, ca inadmisibil, menționând argumente identice cu cele indicate de către inculpatul Țurcan V.I. în referința sa.

7. Verificând argumentele invocate în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat urmează a fi admis din următoarele considerente:

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform art. 417 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă fapta constatată de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței.

Colegiul penal lărgit constată, că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea cauzei în apel, iar erorile admise nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs. Luînd în considerație faptul că instanța de apel nu a înlăturat erorile instanței de fond, Colegiul întru expunerea concluziilor sale va purcede la verificarea deciziei în cumul cu sentința adoptată pe caz.

La acest capitol Colegiul atestă faptul că, în partea descriptivă a sentinței de condamnare, la descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, instanța de fond a menționat: *„Inculpatul Pîrțac A.V. se învinuiește în aceea că, la data de 12.08.2008, în timpul zilei, aflîndu-se la domiciliul lui Ghilețchi Elena Ivan, prin înțelegere prealabilă cu secretarul Consiliului comunal Bălănești, r-1 Nisporeni, Țurcanu V.I., folosindu-se de imposibilitatea lui Ghilețchi E.I., a.n. 01.07.1922, care era oarbă, în scopul dobîndirii prin testament a averii ultimei, în favoarea fiicei sale Adam Maria Ion, a.n. 23.03.1968, a falsificat semnătura testatorului Ghilețchi E.I. în testamentul înregistrat cu nr. 11 din data de 12.08.2008, întocmit și autentificat de secretarul Consiliului comunal Bălănești, r-l Nisporeni, Țurcanu V.I.*

Inculpatul Țurcanu V.I. se învinuiește în aceia că, la data de 12.08.2008, în timpul zilei, deplasîndu-se la solicitarea lui Pîrțac A.V., la domiciliul lui Ghilețchi E.I., s. Bălănești r-1 Nisporeni, în calitate de secretar al Consiliului comunal Bălănești, r-1 Nisporeni, pentru a perfecta și autentifica testamentul ultimei, după ce a stabilit faptul că Ghilețchi E.I. a.n. 01.07.1922, este în imposibilitate de a face cunoștință și a semna careva acte, deoarece era oarbă, Țurcanu V.I. acționînd în comun acord cu Pîrțac A.V. a întocmit din numele lui Ghilețchi E.I. și a autentificat testamentul, prin care ultima testează toate bunurile sale cet. Adam M.I., act în care semnătura testatorului Ghilețchi E.I., a fost falsificată în prezența lui de către Pîrțac A.V., ulterior exercitîndu-și atribuțiile de serviciu de secretar al Consiliului comunal Bălănești r-1 Nisporeni, Țurcanu V.I. a înregistrat testamentul în registrul de evidență cu nr. 11 din data de 12.08.2008.”(f.d.65, v.2).

În acest context, Colegiul penal reține că una din condițiile adoptării unei sentințe legale este corespunderea părții descriptive a ei cu circumstanțele constatate în ședința de judecată. La întocmirea ei, instanța trebuie să îndeplinească cerințele art.394 Cod de procedură penală și să soluționeze toate chestiunile prevăzute în art.385 Cod de procedură penală, în aceeași consecutivitate.

Astfel, Colegiul evidențiază că, instanța de fond menționînd frazele *„Inculpatul Pîrțac A.V. se învinuiește în aceea că...”* și *„Inculpatul Țurcanu V.I. se învinuiește în*

aceia că..." nu a respectat prevederile art. 394 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, ce indică expres: „*Partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă: 1) descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii;*” și în consecință sentința de condamnare nu conține descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, totodată inculpații fiind condamnați pentru comiterea infracțiunilor concrete, prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal și art. 42, 361 alin. (2) lit. b) Cod penal.

În continuare, judecând apelul, instanța de apel în decizia sa, la descrierea faptei constatate de prima instanță a reținut următoarele: „*Prima instanță a constatat:*

„Inculpatul Pîrțac A.V. se învinuiește în aceea că, la data de 12.08.2008, în timpul zilei, aflându-se la domiciliul lui Ghilețchi Elena Ivan, prin înțelegere prealabilă cu secretarul Consiliului comunal Bălănești, r-1 Nisporeni, Țurcanu V.I., folosindu-se de imposibilitatea lui Ghilețchi E.I., a.n. 01.07.1922, care era oarbă, în scopul dobândirii prin testament a averii ultimei, în favoarea fiicei sale Adam Maria Ion, a.n. 23.03.1968, a falsificat semnătura testatorului Ghilețchi E.I. în testamentul înregistrat cu nr. 11 din data de 12.08.2008, întocmit și autentificat de secretarul Consiliului comunal Bălănești, r-l Nisporeni, Țurcanu V.I.

Inculpatul Țurcanu V.I. se învinuiește în aceea că, la data de 12.08.2008, în timpul zilei, deplasându-se la solicitarea lui Pîrțac A.V., la domiciliul lui Ghilețchi E.I., s. Bălănești r-l Nisporeni, în calitate de secretar al Consiliului comunal Bălănești, r-l Nisporeni, pentru a perfecta și autentifica testamentul ultimei, după ce a stabilit faptul că Ghilețchi E.I. a.n. 01.07.1922, este în imposibilitate de a face cunoștință și a semna careva acte, deoarece era oarbă, Țurcanu V.I. acționând în comun acord cu Pîrțac A.V. a întocmit din numele lui Ghilețchi E.I. și a autentificat testamentul, prin care ultima testează toate bunurile sale cet. Adam M.I., act în care semnătura testatorului Ghilețchi E.I., a fost falsificată în prezența lui de către Pîrțac A.V., ulterior exercitându-și atribuțiile de serviciu de secretar al Consiliului comunal Bălănești r-l Nisporeni, Țurcanu V.I. a înregistrat testamentul în registrul de evidență cu nr. 11 din data de 12.08.2008.”(f.d.175, v.2).

În acest context, Colegiul penal ține să menționeze că, judecând apelul, instanța de apel, nerespectând prevederile art. 417 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, ce stipulează că: „*Decizia instanței de apel trebuie să cuprindă: 6) fapta constatată de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței;*”, doar s-a limitat la redarea de la persoana a treia a circumstanțelor și împrejurărilor cauzei constatate de prima instanță, neînlăturând eroarea comisă de instanța de fond.

În situația dată, Colegiul consideră necesar de specificat și constatarea instanței de apel, menționată în aceeași decizie, precum: “*Sentința nu cuprinde descrierea faptei criminale, considerate ca fiind dovedită, astfel încât prima instanță constată, că ambii inculpați se învinuiesc în săvârșirea faptei incriminate conform rechizitoriului.*

În atare situație, contrar prevederilor art. 394 alin.(1), pct.1) Cod de procedură penală, prima instanță nu a constatat existența faptei infracțiunii și, respectiv, greșit a concluzionat vinovăția inculpaților, admîțând o eroare judiciară evidentă, care conduce la desființarea totală a sentinței de condamnare”.

În opinia Colegiului, instanța de apel în mod just a stabilit eroarea comisă de către instanța de fond la descrierea faptei, ca fiind dovedită, concluzia dată fiind legală, întemeiată și argumentată, ca urmare fiind corect dedusă oportunitatea unei soluții de desființare totală a sentinței de condamnare.

În acest aspect, Colegiul evidențiază pct. 21 al Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție, din 12.12.2005, nr. 22, Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel, care prevede expres că: *„În cazul cînd prima instanță nu a respectat prevederile art. 394 CPP privind întocmirea sentinței, însă în fapt probele au fost cercetate, instanța de apel, casînd sentința din acest motiv, va continua prin rejudecarea cauzei aprecierea tuturor împrejurărilor și, respectînd normele procedurale (art.393-397 CPP), va pronunța o nouă hotărîre conform ordinii stabilite pentru prima instanță”*.

Însă, în procesul de înlăturare a erorii comise de către prima instanță, instanța de apel a admis și ea o eroare, concluzionînd că: *„Această eroare judiciară nu poate fi corectată în cazul dat, deoarece apelurile sînt declarate numai de inculpați și, conform art. 410 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel soluționînd cauza, nu poate crea o situație mai gravă pentru persoanele care au declarat apel.*

Se evidențiază, că procurorul nu a atacat sentința și, astfel, se exclude posibilitatea constatării infracțiunii în ședința instanței de apel.

Astfel, instanța de apel este în imposibilitate de a da o nouă apreciere probelor în vederea constatării faptei infracționale, considerate ca fiind dovedită.”

Raportînd concluzia dată la situația faptică, ce reiese din materialele cauzei, Colegiul reține că, întradevăr, apeluri au fost declarate doar de către inculpați, însă este greșită opinia instanței de apel precum înlăturarea erorii judiciare comise de către instanța de fond, în cazul nedeclarării apelului de către procuror, va duce la agravarea situației pentru persoanele care au declarat apelul. Mai mult ca atît, instanței de recurs îi este neclară poziția instanței de apel privind înrăutățirea situației pentru persoane în propriul apel, nefiind argumentată posibila agravare a situației.

Or, potrivit prevederilor art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei.

Așa dar, prin sintagma reținută în sentință de condamnare *că inculpații se învinuiesc în aceea că, ... prima instanță, de fapt, nu a constatat fapta pentru care aceștea au fost condamnați. Ulterior, instanța de apel nu a corectat eroarea de drept privind modul de întocmire a sentinței, ignorînd prevederile legale menționate mai sus, precum și recomanadarea stipulată în pct. 22.2 al Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție, din 12.12.2005, nr.22, Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel: “În partea descriptivă decizia trebuie să corespundă tuturor cerințelor art.394 CPP. În cazurile cînd instanța de apel va constata că hotărîrea supusă verificării **conține concluzii ori expresii ce contravin legii, însă nu influențează asupra temeiniciei și legalității hotărîrii** (aplicarea neîntemeiată a confiscării averii, necesitatea excluderii unor indici ai infracțiunii, unor episoade din șirul de infracțiuni, expresii neadecvate ș.a.), în partea descriptivă se va argumenta excluderea lor din textul hotărîrii atacate. Despre aceasta se va*

menționa și în dispozitiv”. Astfel, instanța de apel constatând că sentința conține concluzii și expresii ce contravin legii, care nu au influențat asupra temeiniciei și legalității acesteia, nu le-a înlăturat și nu a argumentat excluderea acestora, în partea descriptivă a deciziei adoptate.

Situația descrisă mai sus, nu poate fi corectată în instanța de recurs, deoarece instanța de apel nu a soluționat fondul cauzei. Eroarea comisă nu oferă posibilitatea instanței de recurs de a concluziona asupra corectitudinii aprecierii probelor și încadrării juridice a acțiunilor inculpaților de către instanța de apel, or, conform art. 419 Cod de procedură penală - *rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. În consecință se constată că instanța de apel a admis o încălcare flagrantă a prevederilor art. 394 alin. (3) pct. 1) și pct. 2) Cod de procedură penală: „partea descriptivă a sentinței de achitare trebuie să cuprindă indicarea învinuirii pe baza căreia cauza în privința învinutului a fost trimisă în judecată și descrierea circumstanțelor cauzei constatate de instanța de judecată și enunțarea temeiurilor pentru achitarea inculpatului, cu indicarea motivelor pentru care instanța respinge probele aduse în sprijinul acuzării”.*

Astfel, Colegiul stabilește că hotărîrea instanței de apel supusă analizei: *nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției adoptată de instanța de apel, contrazice dispozitivului hotărîrii, și acesta este expus neclar, temeiuri ce se încadrează în prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală.*

Alt aspect, pe care Colegiul îl consideră necesar de elucidat este respectarea termenului de declarare a apelului de către inculpata Pîrțac A.V. Astfel, Colegiul menționează că inculpata, nefiind de acord cu concluzia instanței de fond, a declarat apel la data de 18 aprilie 2014, reieșind din data de pe amprenta ștampilei aplicată pe plic (f.d.104, v.2). La fel, la materialele cauzei este anexată înștiințarea privind aducerea la cunoștință inculpatei a datei pronunțării sentinței - 31 martie 2014, ora 15.00 (f.d.73, v. 2). Raportînd circumstanțele date la prevederile art. 402, 403 și 404 Cod de procedură penală, Colegiul atestă faptul ignorării acestora de către instanța de apel, la soluționarea chestiunii privind respectarea dreptului la depunerea apelului, și verificarea solicitării apelantei de a considera apelul declarat de ea, ca depus în termen.

În aceste împrejurări, Colegiul penal lărgit consideră că, erorile comise de către instanța de apel, nu pot fi reparate de către instanța de recurs în prezenta procedură, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza pe fond, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesual penale.

La rejudecarea cauzei Curtea de Apel Chișinău urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să înlătore eroare comisă de către instanța de fond, privind neconstatarea faptei; să verifice termenii de declarare a apelurilor și solicitarea apelantei de a fi considerat depus în termen apelul său; să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate în apel și recurs; să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii; să le dea

apreciere cuvenită în ansamblu, cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate; să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date; să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate; să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate și de practica unitară în acest domeniu, de practica relevantă a CtEDO, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

DECIDE:

Se admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Miron Constantin, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2014, în cauza penală privindu-i pe **Pîrțac Anastasia Vasili** și **Țurcanu Vitalie Ilie**, și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac, pronunțată integral la 19 mai 2015.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion